

Posudek bakalářské práce Ley Uherkové *Slovo jako prostředek a překážka ve vybraných dílech Věry Linhartové*

Posudek vedoucího, ÚČLK FF UK v Praze, obor Český jazyk a literatura

Lea Uherková věnovala svou bakalářskou práci textům Věry Linhartové, autorky, která ji už před delší dobou zaujala. Zajímalo ji především, jak Linhartová zachází s jazykem, který je nejen jedním z hlavních témat jejích próz i básní (jakož i knih přechodného žánru), ale je současně „v akci“ v každé větě a verši, rozvíjí se do svérázných zvukově i sémanticky asociativních podob a snahy ukotvit subjektivitu v něčem tak neosobním, jako je jazyk, tak aby nezatuhla a nestala se omezující skořápkou. Lea Uherková ve své práci usiluje o to zachytit poetiku jazyka Věry Linhartové ve třech dílech – *Dům daleko*, *Ianus tří tváří* a *Chiméra neboli průřez cibulí*, která jsou pro takovýto průzkum z celého díla Linhartové patrně nejvděčnější. Nezbytnou součástí práce je i výběrová, nicméně efektivní analýza vazeb autorčiny poetiky na avantgardu a další dobové zdroje a trendy, jakož i stručný teoretizující úvod k následným analýzám. Výsledný text poskytuje poctivý a promyšlený vhled do poetiky Věry Linhartové. Je třeba jej ocenit zejména i proto, že tvorba Věry Linhartové je náročná, obtížně uchopitelná, a svým způsobem je vždy „o krok dál“ než „běžný“, ale i expertní čtenář.

První část práce, věnovaná obecnějšímu přehledu zdrojů poetiky Věry Linhartové, obsahuje v kondenzované podobě mnoho podnětů, jakkoli zde Lea Uherková – vzhledem k obsahu i rozsahu – nutně musela postupovat selektivně. Experiment 60. let, kontexty surrealismu a strukturalismu, intertextualita a intermedialita se jeví jako dobré pilíře, které se ve druhé části práce stávají oporou konkrétních analýz. V této souvislosti je třeba zmínit jednu velkou přednost práce Ley Uherkové: vytvořila si opravdu velmi dobrý přehled po sekundární literatuře k autorce, který se zúročuje v množství výstižně využitých referencí. Zdařilost dialogu vedeného s dobře zvolenými tituly k Věře Linhartové (a rovněž s jejími texty shrnutými do *Soustředných kruhů*) považuji opravdu za nadstandardní.

Ve druhé části se Lea Uherková obrací ke třem knihám textů Věry Linhartové vzniklým v Československu v průběhu 60. let. Postupuje pokaždé v několika návazných krocích, které analýze materiálu dávají strukturu a podtrhují skutečnost, že Lea Uherková necílí na úplnou interpretaci těchto textů, ale jde jí právě o problém zacházení s jazykem a několik souvisejících podproblémů. Sledovanými aspekty tak jsou motivika a tematika, prostor a vizualita a výstavba textu. Tyto tři skupiny aspektů se při analýzách do nemalé míry překrývají, ale pro silnější fokusaci nepochybně dává smysl je takto vydělit. Zde chci zdůraznit další pozitivum práce: Lea Uherková se se svým materiálem seznámila důvěrně a je schopná se tímto malým korpusem suverénně pohybovat.

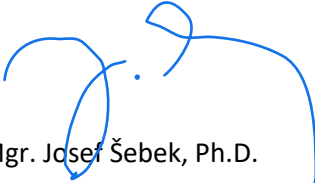
Detailně pracuje s úryvky textů Věry Linhartové, komentuje je a upozorňuje na právě sledované jevy a souvislosti.

Po stránce akademického psaní je bakalářská práce zdařilá, formulačně kultivovaná a i přes náročnost úkolu, který na sebe její autorka vzala, je výklad vždy srozumitelný. Jak už jsem zmínil, zacházení s texty Věry Linhartové i se sekundární literaturou má v žánru bakalářské práce nadprůměrnou úroveň, což se čistě kvantitativně projevuje i tím, že text obsahuje 259 bibliografických a/nebo výkladových poznámek pod čarou. Také jazykových a stylistických nedostatků je v práci malé množství a četbu nijak neruší.

Lea Uherková si volbou své autorky ani výběrem jejích děl psaní bakalářské práce neusnadnila. Naopak, Linhartová je jednou z neoriginálnějších, nejpodnětnějších a nejobtížnějších českých autorek a autorů posledního půlstoletí. Její dílo není velké rozsahem, ale je výjimečné důsledností propátrávání možností jazyka, subjektivity i svou odvážnou idiosynkratičností. Lea Uherková práci začala promýšlet a připravovat včas a její vznik byl rozložen do adekvátní časové plochy, takže celý proces proběhl prakticky ideálním způsobem. To neznamená, že by se se svým materiálem vyrovnávala snadno nebo „samočinně“, text je naopak výsledkem výrazného tvůrčího úsilí. Zvláště ocenit bych pak chtěl to, že Lea Uherková dokázala pozorně naslouchat zpětné vazbě vedoucího práce a jeho komentáře a náměty bystře, a současně osobitým způsobem zapracovala do textu. K vypracování bakalářské práce přistoupila zodpovědně a s vážností.

Bakalářskou práci Ley Uherkové tedy s potěšením **doporučuji k obhajobě** a navrhuji známku **výborně**.

V Praze 26. 8. 2024

Mgr. Josef Šebek, Ph.D.